

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Luc Vergaelen

tegen

de heer Douglas De Coninck, journalist

Met een brief van 14 september 2009 dient de heer Luc Vergaelen klacht in tegen journalist Douglas De Coninck. Aanleiding zijn artikelen van De Coninck in De Morgen van 19 en 29 augustus en van 4, 8 en 10 september 2009, waarin klager geïmponeerd wordt. De ombudsman van de Raad voor de Journalistiek heeft Douglas De Coninck op de hoogte gebracht van de klacht met een brief van 16 september 2009. Op 21 september reageert Douglas De Coninck hierop met een mail, waarin hij voorstelt om klager in een interview in extenso aan het woord te laten in De Morgen. Met een brief van 24 september 2009 laat klager aan de ombudsman weten dat hij niet op dit voorstel wil ingaan.

Met een brief van 8 oktober 2009 dient klager een bijkomende klacht in tegen Douglas De Coninck, ditmaal naar aanleiding van diens artikel in De Morgen van 12 september 2009.

Met een brief van 15 oktober 2009 dient klager een derde klacht in tegen Douglas De Coninck, en dit naar aanleiding van zijn artikel in De Morgen van 10 oktober 2009.

Met een brief van 9 november 2009 dient klager een vierde klacht in tegen Douglas De Coninck, ditmaal naar aanleiding van het artikel dat gepubliceerd is in De Morgen van 31 oktober 2009.

Met een brief van 8 maart 2010 heeft Douglas De Coninck gereageerd op de vier klachten. In een begeleidend schrijven van dezelfde datum deelt hij mee dat hij niet wenst te verschijnen op de hoorzitting van de Raad voor de Journalistiek.

Met een brief van 8 april 2009 repliceert klager op het standpunt van De Coninck.

Beide partijen hebben de Raad voor de Journalistiek ook een reeks documenten overgemaakt. De rapporteringcommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 6 juli 2010. Klager is persoonlijk verschenen. De Coninck was niet aanwezig.

FEITEN

Klager is accountant en zakenman. Hij kwam in het nieuws omdat hij een lening had toegekend aan mevrouw Francine De Tandt, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel. In De Morgen van het najaar 2009 zijn een hele reeks artikelen gepubliceerd van De Coninck, waarin onder meer wordt ingegaan op klager en op diens zakelijke banden met de rechter. Ook eerdere activiteiten van klager worden in de artikelenreeks besproken.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert meerdere bezwaren aan tegen de artikelen van De Coninck. In de eerste plaats betoogt hij dat de journalist hem niet gecontacteerd heeft voor de publicatie van de voor hem nadelige artikelen. Hij herinnert zich slechts één telefoonbericht van 17 augustus 2009, met het verzoek om De Coninck terug te bellen, maar omdat klager geen inzage werd verleend van een ontwerp van artikel had hij geen zin om terug te bellen. De hoofdredacteur van De Morgen heeft klager dan gecontacteerd, maar klager begreep dat het om een rechtzetting zou gaan, met vermoedelijk een nawoord van de journalist. Daar kon hij niet op ingaan. Ook op

het voorstel om te reageren nadat al een hele reeks artikelen zijn gepubliceerd waarin hij in een verkeerd daglicht is gesteld, wilde klager niet meer ingaan.

Klager betoogt dat de artikelen van De Coninck een hele reeks fouten en onwaarheden bevatten. Klager betwist onder meer dat hij onvermogen zou zijn, zoals de journalist heeft geschreven. Ook zijn relatie met rechter De Tandt van de Brusselse rechtbank van koophandel, en de lening die hij haar heeft verleend, werden foutief voorgesteld, meent klager. Hij ontkent eveneens dat hij ontslagen is als handelsrechter, maar betoogt dat hij zelf ontslag heeft genomen. Ten slotte betwist hij dat hij is veroordeeld wegens oplichting. Klager meent dat de artikelen ook een inbreuk uitmaken op zijn privacy, omdat de journalist een reeks elementen uit zijn privéleven heeft bekendgemaakt die volgens hem niet relevant zijn. Hij neemt het met name niet dat de journalist zijn adres heeft bekendgemaakt.

Journalist de Coninck zegt dat hij bij de aanvang van zijn artikelenreeks klager een aantal keren heeft opgebeld en dat hij boodschappen heeft ingesproken op diens antwoordapparaat, maar dat klager hieraan geen gevolg heeft gegeven. Hij heeft klager eveneens een mail gestuurd en heeft bij hem thuis aangebeld, zonder reactie te ontvangen. Ook een aanbod van de hoofdredacteur van De Morgen om te reageren, werd door klager afgewezen. De Coninck betoogt ook dat de door hem vermelde feiten overeenstemmen met de werkelijkheid en dat ze door meerdere bronnen bevestigd werden. Klager toont ook niet aan wat er in de artikelen fout zou zijn, aldus de journalist. Het klopt dat klagers standpunt niet werd opgenomen, maar dit ligt niet aan de journalist maar aan de weigering van klager om op zijn herhaaldelijke vragen te reageren. Ten slotte betoogt de journalist dat hij in de hele reeks eenmaal het adres heeft vermeld van een vennootschap van klager, maar dit was in de context van het artikel relevant. Nergens is geschreven dat dit eveneens het privéadres van klager is.

BESLISSING

Na het horen van klager en het doornemen van de door beide partijen ingediende documenten komt de Raad voor de Journalistiek tot volgend besluit:

1. Over het gebrek aan wederwoord

Over de contacten die er voorafgaand aan de artikelenreeks zijn geweest tussen partijen, lopen de versies uiteen. Vast staat wel dat de journalist een poging heeft ondernomen om een voorafgaande reactie van klager te vragen, maar dat klager hier niet op is willen ingaan om redenen die hem eigen zijn. Klager heeft na de publicatie van de eerste artikelen ook niet de kans gegrepen die hem geboden werd om te reageren op de berichtgeving. In die omstandigheden kan aan de journalist niet verweten worden dat hij aan klager geen kans heeft geboden om te reageren op de beschuldigingen.

2. Over de fouten in de artikelenreeks

In de artikelenreeks wordt een negatief beeld opgehangen van klager. De journalist geeft hiervan tal van voorbeelden, die door klager formeel worden betwist. De Raad voor de Journalistiek beschikt niet over de mogelijkheden om een oordeel te vormen over het waarheidsgehalte van al deze feiten, die voor een deel nog het voorwerp uitmaken van een gerechtelijk onderzoek, en ook over de interpretatie die eraan moet worden gegeven. Vast staat wel dat klager door de correctionele rechtbank te Brussel op 14 mei 2009 niet werd veroordeeld wegens oplichting, zoals in het artikel van 8 september 2009, alsook in de titel ervan, wordt gemeld, wel voor meerdere inbreuken zoals schrijftvervalsing en gebruik van valse stukken. Voor oplichting werd klager vrijgesproken. Dit verkeerde woordgebruik komt neer op een journalistieke onzorgvuldigheid, zeker omdat het verwijst naar een gerechtelijke

uitspraak die door de journalist is geconsulteerd en omdat het artikel wordt voorgesteld als het resultaat van grondig onderzoek.

3. *Over de schending van de privacy*

Klager is in het nieuws gekomen vanwege de zakelijke banden die hij onderhield met de voormelde rechter. Het is dan ook logisch dat de media uitvoerig over zijn huidige en vroegere zakelijke activiteiten berichten. Klager voert aan dat de journalist ten onrechte zijn privéadres bekend heeft gemaakt. In de hele reeks is echter alleen melding gemaakt van het adres van een vennootschap van klager, en dat gegeven was in het kader van de berichtgeving relevant. Nergens is in de artikelenreeks vermeld dat klager zelf ook op dat adres woonachtig is. De journalist heeft dan ook de privacy van klager niet onrechtmatig geschonden.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond in haar tweede onderdeel.

De klacht is ongegrond in haar eerste en derde onderdeel.

Brussel, 9 september 2010